

عنوان مقاله:

ارزیابی تاثیر الگوی خیابان و کاربری زمین بر قابلیت پیاده مداری

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و دومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

الناز محسنین - کارشناس ارشد شهرسازی

خلاصه مقاله:

به دنبال افزایش انواع آلودگی های ناشی از استفاده از سوخت های فسیلی که منتج از ماشینی شدن زندگی انسانهاست، سیاست های کاهش استفاده از وسایل نقلیه شخصی و بالتبع کاهش استفاده از سوخت های فسیلی در راس برنامه ریزی های شهری در چند دهه اخیر به جهت احیاء مقوله افزایش قابلیت پیاده روی در شهر ها قرار گرفت . عوامل بسیاری در میزان رغبت افراد به پیاده روی دخیل هستند و پژوهش های بسیاری در این زمینه صورت گرفته است. لذا در این پژوهش عوامل کالبدیافت شهری نظیر الگوی خیابان و همچنین کاربری های انسان ساخت که خود باعث تولید سفر میشوند در نظر گرفته شده و به دو طریق نتایج حاصل از مطالعات میدانی مورد آزمون قرار گرفت. محله مورد مطالعه یوسف آباد واقع در منطقه 6 شهرداری تهران است که در پهنه سکونت واقع شده ولی در قسمت جنوبی اختلاط پهنه سکونت و فعالیت باعث افزایش تردد خودروها شده است. به علتبافت متنوع این محله و موقعیت و قدمت آن مشاهدات حاکی از دارا بودن پتانسیل افزایش پیاده روی در آن بود. با انجام آزمونهای آماری از نمونه موردی که اطلاعات اولیه آن از مشاهدات و پرسشنامه استخراج شده بود گویای رابطه مستقیم بین چیدمان کاربریها و مدل فرمی شبکه شهری و میزان پیادهروی افراد بوده است. علاوه بر آزمون های مذکور با استفاده از نرم افزار Arc GIS و پلاگین UNAShake شبکه محله یوسف آباد مورد سنجش توابع سنترالیتی و وضعیت دسترسی ها قرار گرفت و بررسی فواصل از روی شبکه شهری بررسی شد که نتایج منطقی تری نسبت به بررسی های اقلیدسی پیشیندر اختیار گذاشت. با استفاده از تحلیل های صورت گرفته این نتیجه حاصل شد که عوامل فرمی نظیر شبکه و عوامل مصنوع نظیر کاربریهای که به مرور زمان ایجاد خواهد شد تا حد زیادی قادر به تعیینمد حمل و نقل افراد یک محله می باشد. به صورتی که اتصال و پیوستگی شبکه و همچنین اختلاط وتنوع کاربریها باعث کاهش مسافت پیموده شده افراد در شبکه خواهد شد و نزدیکی کاربریها در یکمحدوده و همچنین ایمنی معابر باعث جذب افراد به پیاده روی و برآوردن نیازهایشان به صورت پیادهخواهد شد. تحلیل توابع نشان داد که بخش های شمالی و شرقی محله دسترسی ضعیف تری نسبت به سایر نقاط محله داشت. بنابراین در ارائه راهکارهای بهبود وضعیت دسترسی برای این مناطق بسیار کاربردی بود.

کلمات کلیدی:

الگوی خیابان، کاربری زمین، پیاده مداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1116056>

